

[Ebba Strange]

holdstilladelser, og det kan godt være, at jeg ikke gjorde det tydeligt nok.

I september måned fik vi svar på, hvordan tildelingen havde været i det første halve år af 1992. Det, jeg efterlyste, var, om tingene så anderledes ud i anden halvdel af 1992. Så har jeg vist sagt det ret tydeligt, og jeg ser bort fra palæstinensere og libanesere. Hvis ministeren ikke har tallene her, kan vi spørge om dem i Retsudvalget, men det er klart, at når vi borede i det på det tidspunkt fra Retsudvalgets side, var det, fordi vi havde en opfattelse af, at man bare er blevet mere restriktiv fra ministerens side med hensyn til at give humanitær opholdstilladelse.

Det har selvfølgelig lidt at gøre med de historier, som vi hører om, enten fordi aviserne skriver om det, eller fordi vi bliver ringet op af venner og bekendte eller folk, der kender nogle af dem, det drejer sig om. Og det var jo med god grund, at vi meget tidligt efter 1983 – i 1984 tror jeg det var, i hvert fald senest i 1985 – tilføjede den paragraf til vores ret nye udlændingelov, fordi vi kunne se, at der opstod de situationer, hvor der ikke var et faktisk asylgrundlag, hvor nævnet kunne give tilladelse, men hvor vi var nogle, der mente, at så måtte der træde andre humanitære grunde ind. Mit indtryk er, at der er et ønske i dette Folketing om, at ministeren gerne må bruge den paragraf lidt mere, end det i hvert fald har været gjort indtil sommeren 1992, og jeg ved som sagt ikke, om det er blevet bedre siden.

Dette være sagt i anledning af ministerens svar på min kommentar om, at ministeren ikke skulle få fred. Jeg er ret træt i dette arbejde efterhånden, og jeg ved godt, hvor jeg skal kritisere hvad. Derfor ved jeg også godt, hvem jeg kritiserer, og jeg kan ikke huske, at jeg har kritiseret nævnet på noget tidspunkt. Det betyder ikke, at man ikke godt kan diskutere nævnets afgørelser, men jeg ved, at de spørgsmål, jeg har stillet, og den kritik, jeg har rejst, altid er gået direkte til ministeren og har handlet om ministeriets eller direktoratets måde at administrere på, så jeg føler mig ikke særlig ramt af ministerens svar.

Så vil jeg godt sige – for jeg har et minut tilbage – at det måske er fru Pia Kjærsgaards sidste bemærkning heroppefra, der får en hr. Arne Melchior og en hr. Glønborg til at sige det, de siger. Tænk, at fru Pia Kjærsgaard vir-

kelig kan få sig selv til at sige, at udlændingeproblemet er Danmarks største problem. Når fru Pia Kjærsgaard siger det og bliver ved med at sige det, er det klart, at så påvirker det også mennesker ude omkring i dette land. Vi har en arbejdsløshed på over 300.000, det skal vi ikke diskutere i dag, men det anser jeg for at være Danmarks største problem. Tænk, hvis det skulle være et problem, at vi er så heldige, at vi ikke har grund til at producere flygtninge, og at vi er så lykkelige, at vi lever i et land, der har råd til at give folk mulighed for at komme her og søge asyl! Bare det, at fru Pia Kjærsgaard kan få sig selv til at sige sådan noget, er for mig nok til at vide, hvor fru Pia Kjærsgaard står.

Fru Pia Kjærsgaard sagde også i sit første indlæg: Der er ingen, der tror på, at de rejser hjem igen. Jeg ved ikke, hvad folk tror på. Jeg kender mange flygtninge fra Sydafrika, fra Chile, fra Uruguay, fra Argentina, som er rejst hjem. Og jeg venter også spændt på en repatrieringsordning fra regeringens side, for jeg ved, at der er flere chilenerne, der er på vej hjem, men nogle af dem, især dem, der har været her så længe, arbejdet her så længe, at de har fået tilkendt en invalidepension, har svært ved at overskue, hvordan deres økonomiske grundlag skal være i Chile, og derfor er det både dyrere for Danmark at beholde dem her og dårligere for dem at blive, når de nu gerne vil hjem.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Der er ingen, der skal være i tvivl om, at når, som jeg sagde, det øvrige Folketing i disse tider diskuterer det danske problem – og det er jo møntet på en helt anden sag end den, vi diskuterer i dag – synes vi stadig væk i Fremskridtspartiet, at dette er et utrolig stort problem for Danmark, som der desværre ikke er politisk vilje til at løse.

Nu nævnte fru Ebba Strange arbejdsløsheden, og jeg er meget, meget enig i, at det også er et meget stort problem. Jeg er også enig i – hvis fru Ebba Strange kan være enig med mig i det – at vores gæld er et stort problem, at vores skatter er et stort problem. Men der er jo ikke nogen af de ting, som ikke på den ene eller den anden måde også berører udlændingelovgivningen. F.eks. er der lige kommet en analyse, der siger, at der er en eksplosiv stigning i antallet af arbejdsløse udlændinge. Hver anden tyrk